ΓΕΓΟΝΟΤΑ καὶ ΣΧΟΛΙΑ

Η ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΥΣΙΝ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

Ο «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ» ἔγραψε χαρακτηριστικῶς τήν ἑπομένην τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (13/5/10) διά τήν ἀπόφασιν αὐτῆς περί τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν μέ τούς ἑξῆς χαρακτηρισμούς: *«Χρησμός τῆς Ἱεραρχίας γιά τήν ἀποτέφρωση τῶν νεκρῶν»* καί ὑπέρτιτλο: *«Λέει ὄχι μέν, ἀλλά θά κρίνεται κατά περίπτωση ἡ τέλεση τῆς ἐξοδίου Ἀκολουθίας»*.

Καί ἀκολουθεῖ ἡ εἴδησις: *«Τήν ταφή καί ὄχι τήν ἀποτέφρωση τῶν νεκρῶν συνιστᾶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἄν καί γιά πρώτη φορά ἀφήνει ἀνοιχτό τό ἐνδεχόμενο νά ὑπάρξουν ὁρισμένες ἐξαιρέσεις μέ προσωπική εὐθύνη τοῦ ἱεράρχη. Ἐν μέσῳ ἀντιδράσεων καί ἐνστάσεων ἀπό πολλούς Μητροπολίτες γιά τό θέμα τῆς καύσης τῶν νεκρῶν, ἡ Ἱεραρχία ἀνεκοίνωσε ὅτι ἐμμένει στή θέση, τήν ὁποία ἔχει διατυπώσει καί στό παρελθόν: "Γιά τούς Ὀρθόδοξους Χριστιανούς ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει καί συνιστᾶ ὡς μοναδικό τρόπο ἀποσύνθεσης τοῦ νεκροῦ σώματος τήν ταφή, σύμφωνα μέ τήν ἁγία διδασκαλία της καί τήν ἀπό αἰώνων παράδοσή της"»*. Καί ἡ ἐφημερίς σημειώνει: *«Πρωτόγνωρο βῆμα γιά τήν Ἐκκλησία εἶναι τό γεγονός ὅτι στό ἑξῆς καθορίζονται ὁρισμένες εἰδικές περιπτώσεις...»*.

Δικαίως μερίς ἱεραρχῶν ἐξεδήλωσε τήν ἀντίθεσίν της διά *«τάς εἰδικάς»* αὐτάς περιπτώσεις, διότι *«κινδυνεύει ἡ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, καί ἡ ὁποία δέν συνάδει μέ τήν ἀποτέφρωση τῶν νεκρῶν»*.

Καί μόνον ἐπί τῷ ἀκούσματι τοιαύτης ἐξαιρέσεως, σφόδρα θά ἀντιδράση ὁ ὀρθόδοξος ἑλληνικός λαός. Ἀποτελεῖ, τό ὀλιγώτερον, «ἐντροπήν» διά τό διοικητικόν σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοιαύτη ἐξόφθαλμος παρανόησις καί παράβασις μίας τόσον σαφοῦς θέσεως καί ἀποφάσεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἱεραρχίας. Ἱεράρχης ὁ ὁποῖος θά τολμήση νά ἐξαιρέση τοῦ κανόνος καί τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκκλησίας, θά εἶναι καί ὁ πρῶτος μέγας ἔνοχος ἀπέναντι τοῦ ὀρθοδόξου θεσμοῦ τῆς ταφῆς τῶν νεκρῶν. Ἐλπίζομεν νά ἐπικρατήση ὡριμωτέρα σκέψις καί νά ἐξοβελισθῆ ἡ τοιαύτη «εἰδική» περίπτωσις. Αἱ τοιαῦται ὑποχωρήσεις καί συμβιβασμοί δημιουργοῦν συνήθως τάς αἱρέσεις καί τά σχίσματα. Ἡ Ἐκκλησία ἐνώνει, δέν διαιρεῖ τόν λαόν. Ἐπιβάλλεται σαφής καί ἄμεσος ἐπανόρθωσις πάσης «εἰδικῆς» περιπτώσεως. Ἡ καῦσις ἀφορᾶ μόνον ἀθέους καί ἀλλοθρήσκους.

Ἀπροστάτευτος ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία

Ο,ΤΙ γράψη ὁ Β. Κοραχάης, τακτικός ἀρθρογράφος τῆς «Ἑστίας», εἶναι πάντα ἐπίκαιρον καί μελετημένον. Τό ἄρθρον του αὐτό —μετά τόν τραγικόν θάνατον τῶν τριῶν νέων ἀνθρώπων καί τοῦ ἀγεννήτου παιδιοῦ εἰς τήν Τράπεζαν τῆς Σταδίου— ἀπηχεῖ τίς σκέψεις καί τά συναισθήματα κάθε σώφρονος ἀνθρώπου. Μεταξύ τῶν ἄλλων, ἐπισημαίνει καί αὐτά:

«"Ενα ἀπό τά ἀγριώτερα πολιτικά ἐγκλήματα (ἀσυγχώρητα δέ), πού διαπράχθηκαν τά τελευταῖα χρόνια, ἦταν ἡ δολοφονία τῶν τριῶν νέων κατά τά ἐπεισόδια τῆς 5ης Μαΐου, μέσα σέ τραπεζικό κατάστημα... Τούς βρῆκε ὁ θάνατος μέσα στά γραφεῖα τους, καθώς ἦταν ἀπασχολημένοι. Μαζί τους καί ἡ κυοφοροῦσα νέα, πού εἶχε στά σπλάχνα της τό τετράμηνο μωρό της. Καί μιλᾶμε ἀδιάντροπα γιά τά ἀνθρώπινα δικαιώματα καί τήν προστασία τους!... Σοβαρά ἐρωτήματα βασανίζουν ἀκόμη τούς πολίτες. Πῶς ἔμειναν ἀπροστάτευτοι οἱ τρεῖς νέοι; Δεκαπέντε μέρες ἔχουν περάσει ἀπό τό τραγικό συμβάν καί μέχρι τώρα δέν ὑπῆρξε καμμία ἱκανοποιητική ἀνακοίνωση γιά τούς ἑνόχους τοῦ φρικιαστικοῦ ἐγκλήματος.... Ὑπάρχει φόβος ὅτι ἡ ἀσυλία, πού ἀπολαμβάνει σήμερα κάθε περιθωριακό στοιχεῖο θά ἁπλωθεῖ καί θά γενικευθεῖ ἀκόμη καί πρός τούς παρανόμως δρῶντες ἀλλοδαπούς.... Σέ ἕνα κράτος δικαίου.... ἡ δολοφονική δράση θά εἶχε ἐξαρθρωθεῖ πρίν ἀπό χρόνια. Καί φυσικά δέν θά ἦταν δυνατό νά διαπράττονται ἐν ψυχρῷ καί μάλιστα πολιτικά ἐγκλήματα, ὅπως αὐτό τῶν τριῶν νέων στό κέντρο τῆς Ἀθήνας».

Ἐάν δέν συνέλθωμεν ἀπό τήν μέθην τῶν πολιτικῶν παθῶν καί τῆς ἐν γένει ἁμαρτίας καί ἀποστασίας μας, οὔτε ἡμεῖς θά σωθῶμεν, οὔτε ἡ Χώρα μας θά ὀρθοποδήση. Μίαν ἡμέραν θά ἴδουν οἱ ἀπόγονοί μας θνήσκουσαν τήν Ἑλλάδα. Ὦ, τότε! Χεῖρον ἔσται τῆς Πόλεως τό κακόν!

«Δὲν μᾶς ἐκφράζουν οἱ ἀπόψεις σας»

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ βοοῦν καί φωνάζουν ὅτι ἡ Ἑλλάς δέν ἐχρεωκόπησεν οἰκονομικά, ἀλλά πρωτίστως, πνευματικά. Ὁμιλοῦν τά γεγονότα ἀπό μόνα τους. Τό ἐκλεκτόν περιοδικόν «Τά Νειᾶτα» (ἀρ. τ. 373) ἀναφέρεται εἰς τάς δηλώσεις τοῦ Προέδρου τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Μπράτη, αἱ ὁποῖαι *«ξεσήκωσαν θύελλαν ἀντιδράσεων στούς ἐκπαιδευτικούς τῆς Πρωτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης»*. Καί ποῖαι ἦσαν αἱ δηλώσεις του; Ὅτι «Δέν πρέπει νά ὑπάρχουν στά σχολεῖα σύμβολα, ὅπως σταυροί καί εἰκόνες, γιατί διαχωρίζουν τούς μαθητές!...» Πολλοί δάσκαλοι διεμαρτυρήθησαν καί ἀτομικά καί ὁμαδικά.

Χαρακτηριστική εἶναι ἡ περίπτωση 166 δασκάλων τοῦ Κιλκίς. Σέ ἀνοικτή ἐπιστολή τους πρός τόν ἐν λόγῳ Πρόεδρο ἐρωτοῦν: *«Κατά τήν ἄποψή σας θά πρέπει ἤ ὄχι νά κυματίζει ἡ Ἑλληνική σημαία στήν αὐλή κάθε σχολείου, ἀφοῦ σ' αὐτήν ἐμπεριέχεται ὁ Σταυρός, καί κάποιοι μαθητές θά αἰσθάνονται μειονεκτικοί;... Ἀπό πότε ἡ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ εἶναι διχαστική; Ὑπάρχει στ' ἀλήθεια, ὡραιότερο παιδευτικό πρόσωπο ἀπό τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ;»*. Καί καταλήγουν μέ ἀξιέπαινην παρρησίαν: *«Θά ἔπρεπε νά γνωρίζετε ὅτι σήμερα προοδευτικό εἶναι ό,τι ἀντιστέκεται στίς δυνάμεις, πού ἀπεργάζονται τήν ἰσοπέδωση τῶν λαῶν. Οἱ ἀπόψεις σας δέν μᾶς ἐκφράζουν οὔτε στό ἐλάχιστο»*.

Συγχαίρομεν θερμῶς τούς διδασκάλους αὐτούς. Θά πρέπει ἐπιτέλους οἱ χριστιανοί νά προβάλουν εἰρηνικήν ἀντίστασιν ὡς ὁμολογηταί Χριστοῦ.

«Κα Θάλεια, μπράβο»!

«ΤΑ ΝΕΙΑΤΑ», καί εἰς τό ἴδιον τεῦχος, ὡς ἀνωτέρω, τό ἑπόμενον γεγονός, κατά τό ὁποῖον ἐθριάμβευσεν ἡ κ. Θάλεια Δραγώνα! Δηλαδή; *«Ἀπό τό ὕψος τῆς θέσης της ἀπεῖλησε τή δασκάλα Χαρά Νικοπούλου ὅτι θά τήν μεταθέσει ἀπό τούς Πομάκους μαθητές της στή Θράκη στό χωριό Μέγα Δέρειο τοῦ Ἔβρου, ἄν συνεχίσει τό ἔργο της. Ποῖο ἔργο της; Νά κηρύττει στά παιδιά Χριστό καί Ἑλλάδα, ὅπως καί ἡ συνείδησή της καί τό Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ἐπιτάσσουν.*

Ἡ Χαρά συνέχισε τό ἔργο της καί ἡ ἄλλη τήν ἔδιωξε (ἐπισήμως: μετέθεσε) μακριά ἀπό τά παιδιά της. ΑΝΑΝΔΡΙΑ!

Κυρία Θάλεια, μπράβο! Ὁλοκλήρωσες (προσωρινά, βέβαια) τό ἔργο τῶν τρομοκρατῶν κι ἔγινες ἔτσι ὑπηρέτης τους».

Θά ἔπρεπε νά περιμένωμεν τάς συνεπείας τῆς τοποθετήσεως τοιούτων προσώπων εἰς θέσεις «κλειδιά»! Ξέρει ὁ κ. πρωθυπουργός τί κάνει. Γνωστή ἀπό πολλά χρόνια ἡ ἰδεολογία καί αἱ ἀρχαί τοῦ ΠΑΣΟΚ. Ἄς περιμένωμεν καί θά ἴδωμεν καί ἄλλα «θαύματα» περί «Πίστεως» καί «Πατρίδος». Ἡ Ἑλλάς ἐχρεωκόπησεν ἀπό πάσης ἀπόψεως, προπάντων ἠθικῆς καί ἰδεολογικῆς. Ποῖον καλόν νά περιμένωμεν;

«Οἱ φωνὲς τῶν οἰκουμενιστῶν, παραφωνίες»

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «Σταυρός» τοῦ Μαΐου 2010, ἀναφέρεται εἰς τόν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου, ὁ ὁποῖος συνεχίζει καί τώρα νά ἀπειλῆ, φοβούμενος τάς ἀντιδράσεις κατά τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Πάπα εἰς τήν νῆσον. Καί γράφει μεταξύ τῶν ἄλλων: *«Ἐκεῖνες οἱ ἀντιδράσεις τοῦ Ἰουνίου, ἔτρωσαν τόν ἐγωϊσμόν του καί ἐξετράπη σέ ὕβρεις καί ἀπειλές κατά τῶν ἀντιπαπικῶν διαδηλωτῶν. Καί τώρα τίς φωνές διαμαρτυριῶν τῶν πιστῶν ὀνομάζει "παραφωνίες". Τόν ζῆλον τους χαρακτηρίζει ὡς "ζῆλον οὐ κατ' ἐπίγνωσιν". Τούς κατηγορεῖ ὅτι δέν ἀκούουν, εἶναι ἰσχυρογνώμονες, "ἀδιόρθωτοι" κ.ἄ. Δέν εἶναι ἔτσι, Μακαριώτατε! Οἱ φωνές τῶν ἀντιπαπικῶν δέν εἶναι "παραφωνίες", ἀλλά συμφωνίες μέ τή Γραφή, τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί τούς Ἱερούς Κανόνες. Οἱ φωνές τῶν Οἰκουμενιστῶν, στούς ὁποίους συγκαταλέγεσθε, αὐτές εἶναι παραφωνίες. "Ἀδιόρθωτοι" ἐπίσης δέν εἶναι οἱ Ὀρθόδοξοι ἀγωνισταί, οἱ ὁποῖοι φρονοῦν τά ὀρθά ὡς πρός τήν Πίστι, ἀλλ' ἀδιόρθωτοι εἶναι οἱ Οἰκουμενισταί καί σεῖς, πού ἔχετε ἀβρές σχέσεις μέ τούς αἱρετικούς, καί μάλιστα τόν Πάπα, τόν ἀδιόρθωτον τῶν ἀδιορθώτων, μέ τίς ὑπερφίαλες καί ἐωσφορικές ἀξιώσεις του»*.

Κανείς δέν ἐφαντάζετο ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου θά ἐπεδείκνυε τοιαύτην ἀντιεκκλησιαστικήν συμπεριφοράν πρός κληρικούς καί λαϊκούς.

Τουλάχιστον, θά ἀναγνωρίση τά σφάλματά του;

Πότε ὁ Πάπας ὑπεστήριξε τὸν Ἑλληνισμόν;

ΕΠΕΙΔΗ τό θέμα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Πάπα πολύ ἀπηχοῦν τό ὀρθόδοξον πλήρωμα, ὁ ἴδιος ἀρθρογράφος ἀπευθυνόμενος πρός τόν Κύπρου Χρυσόστομον Β' τόν ἐρωτᾶ: *«Σέ ὅποιον διαφωνεῖ συνιστᾶτε νά ἐξέλθη ἀπό τήν Ἐκκλησίαν καί νά ἱδρύση δική του Ἐκκλησία. Δέν ἔχετε, Μακαριώτατε, ὀρθή ἐκκλησιολογική ἀντίληψι. Ἐκκλησία δέν εἶσθε σεῖς. Ἐκκλησία εἶναι τό σύνολο τῶν πιστῶν. Ἀλλά τί προσδοκᾶτε ἀπό τήν ἐπίσκεψί σας στόν Πάπα, καί τήν ἐπίσκεψι τοῦ Πάπα στήν Κύπρο; Νά προσφέρη βοήθεια γιά τή λύσι τοῦ ἐθνικοῦ προβλήματος τῆς Μεγαλονήσου; Ἀλλά πότε ὁ Πάπας ὑποστήριξε τήν Κύπρο, καί γενικώτερα τόν Ἑλληνισμό; "Οχι μόνο δέν ὑποστήριξε, ἀλλά καί ἐπιβουλεύθηκε καί πολέμησε καί ὑπέβαλε σέ μαρτύρια Ὀρθοδόξους, πού δέν θέλησαν νά τόν προσκυνήσουν. Τουλάχιστον δέν ἔπρεπε νά λησμονῆτε τά μαρτύρια τῶν μοναχῶν τῆς Καντάρας.*

Τό μαρτύριο τῶν 13 μοναχῶν τῆς Μονῆς Καντάρας ἴσως ὑπῆρξε τό πλέον φρικτόν μαρτύριον τῶν παπικῶν τῆς Φραγκοκρατίας. Τούς ἔδεσαν πίσω στά ἄλογα, τά ὁποῖα τούς κατακομμάτιασαν στίς πέτρες καί τά βράχια, καί μετά τούς ἔρριξαν στή φωτιά καί τούς ἔκαψαν....».

Τουλάχιστον θά ζητήση «συγγνώμην» διά τό φρικτόν αὐτό μαρτύριον;

"Οχι ἐκπτώσεις εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν

Η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» ἔγραφε γιά τούς πειραματισμούς εἰς τήν ἐκπαίδευσιν: *«Ἐξαιρετικά ἀπογοητευτική εἶναι ἡ στάση τῆς Κυβέρνησης στήν Παιδεία. Ἡ κατάργηση τῆς βάσης τοῦ 10 ἀποτελεῖ ἕνα ἐξόχως λαϊκίστικο μέτρο, τό ὁποῖο πιέζει πρός τά κάτω τόν πῆχυ τῆς ἐκπαίδευσης καί ἀποτελεῖ εὐρωπαϊκή πρωτοτυπία ἐπιτρέποντας στόν χειρότερο δυνατό μαθητή νά μπεῖ στό πλέον ἄχρηστο ΑΕΙ ἤ ΤΕΙ...»*.

Καί ἡ «ΖΩΗ» σχολιάζει: *«Δυστυχῶς οἱ μεταρρυθμιστικές προσπάθειες, πού κατά καιρούς ἐπιχειρήθηκαν, ἔγιναν καί γίνονται μέ κριτήρια ὄχι ἐκπαιδευτικά, ἀλλά δημοκοπικά, γι' αὐτό καί ὁδήγησαν τήν ἐκπαίδευση σέ ἀπόγνωση. Ἀποκτᾶ ἰδιαίτερη ἐπικαιρότητα ἡ παλαιότερη ἐπισήμανση στήν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν τῆς Γαλλίδας Ἑλληνίστριας Ζακλίν ντε Ρομιγύ, πού ἀναφέρεται στό αὐξανόμενο κῦμα τῆς ἀμάθειας: "Ἡ πολιτεία ἐδῶ ἀκολουθεῖ τόν χειρότερο δρόμο, κατεβάζει τό ἐπίπεδο τῶν σπουδῶν. Ἀντί νά τό ὑψώση ἐκεῖ πού μποροῦν νά φθάσουν οἱ λίγοι καλοί, τό κατεβάζει ἐκεῖ πού φθάνουν οἱ πολλοί κακοί. Τό νά κάμης ἐκπτώσεις στήν ἐκπαίδευση δέν εἶναι δημοκρατική ἰδέα. Ἡ πολιτικοποίηση βρίσκεται στή ρίζα ὅλων τῶν κακῶν"»*.

Ὀρθόταται παρατηρήσεις. Θά τάς προσέξουν οἱ ὑπεύθυνοι;

Καὶ «Θεσσαλονικεῖς» διαμαρτύρονται

ΩΣ «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ» ὑπογράφουν τήν ἐπιστολήν των εἰς τόν «Ο.Τ.» καί διαμαρτύρονται διά τάς ἠθικάς ἀσχημίας, τάς ὁποίας ἀποκαλοῦν «Πολιτιστικό Πανόραμα Θεσσαλονίκης», γιά τήν «Ὁμοφυλοφιλία – Διαφυλικότητα» (6 – 12 Μαΐου, Ὀλύμπιον).

«Ἀπό τό 1998, γράφουν, τό κέντρο μας διαμαρτύρεται κάθε ἔτος τόσον εἰς τήν Ἱ. Μητρόπολιν ὅσον καί εἰς τόν ἑκάστοτε ὑπουργόν "Πολιτισμοῦ", πού χρηματοδοτεῖ ἀσυνέτως καί ἐγκληματικῶς μέ κρατικά κονδύλια, τά ὁποῖα βεβαίως δανείζεται ἀκριβά ἀπό τό ἐξωτερικόν, διά νά μολύνη τήν πόλιν τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου μέ τό Σοδομο–γομορροτικόν αὐτό φεστιβάλ... Εἶναι ὄντως φρικτόν νά συρρέουν κατ' ἔτος οἱ σοδομῖται καί λεσβίαι ἀπό τήν Βραζιλίαν, μέχρι τήν Ἰσλανδίαν, διά νά διαφθείρουν τά παιδιά μας μέ τά διεστραμμένα καί βδελυκτά ἐνώπιον Κυρίου μας ἔργα των. "Ἔχει καθιερωθεῖ πλέον ἡ πόλις ὡς "ἡ Μύκονος" τῶν ἀνωμάλων ταινιῶν».

Εἰς τό τέλος τῆς ἐπιστολῆς των, καταφεύγουν εἰς τόν ἅγιον ἱερομάρτυρα ἐπίσκοπον Κουρίου τῆς Κύπρου Φιλωνίδην, ὁ ὁποῖος ἐπροτίμησε νά πέση αὐτοβούλως κάτω ἀπό ὕψωμα, παρά τά ἀτιμασθῆ.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ

ΑΚΟΜΗ μία διαμαρτυρία διά πρόσωπα ἀκατάλληλα διά τό ὑπουργεῖον Παιδείας, ἡ ὁποία προέρχεται ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καρακάλλου τοῦ Ἁγίου Ὄρους («Ἑστία» 20.5.10). Ἐξ αὐτῆς μεταφέρομεν μερικάς προτάσεις:

«Μέ πολύ μεγάλη ἔκπληξη καί πόνο ψυχῆς διαβάσαμε τίς ἀνθελληνικές ἀπόψεις τῆς κ. Θάλειας Δραγώνα, Εἰδικῆς Γραμματέως τοῦ "Ἑνιαίου Διοικητικοῦ Τομέα Θεμάτων Ἐκπαιδευτικοῦ Σχεδιασμοῦ" τοῦ Ὑπ. Παιδείας, τίς ὁποῖες ὑποστηρίζει στό βιβλίο, πού ἔχει ἐκδώσει μέ τίτλο "Τί εἶναι ἡ πατρίδα μας", καί δι' αὐτό θέλουμε νά ἐκφράσουμε τήν βαθειά μας λύπη καί ἀποδοκιμασία διά τίς προκλητικές αὐτές τοποθετήσεις. Τό Ἅγιον Ὄρος ἀνέκαθεν εἶχε σημαντική συμβολή στήν Παιδεία τοῦ Γένους μας καί οἱ Ἁγιορεῖται μοναχοί πάντοτε παρακολουθοῦμε μέ ἐνδιαφέρον τά θέματα τῆς Παιδείας... Συμμεριζόμεθα τήν εὔλογη ἀνησυχία κάθε Ἕλληνος καί καλοῦμε τούς ἰθύνοντες νά ἐπληφθοῦν τοῦ θέματος διά τό καλόν τῆς παιδείας τῆς ἐνδόξου πατρίδος μας».

συνεπείας τῆς τοποθετήσεως τοιούτων προσώπων εἰς θέσεις «κλειδιά»! Ξέρει ὁ κ. πρωθυπουργός τί κάνει. Γνωστή ἀπό πολλά χρόνια ἡ ἰδεολογία καί αἱ ἀρχαί τοῦ ΠΑΣΟΚ. Ἄς περιμένωμεν καί θά ἴδωμεν καί ἄλλα «θαύματα» περί «Πίστεως» καί «Πατρίδος». Ἡ Ἑλλάς ἐχρεωκόπησεν ἀπό πάσης ἀπόψεως, προπάντων ἠθικῆς καί ἰδεολογικῆς. Ποῖον καλόν νά περιμένωμεν;

«Οἱ φωνὲς τῶν οἰκουμενιστῶν, παραφωνίες»

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «Σταυρός» τοῦ Μαΐου 2010, ἀναφέρεται εἰς τόν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου, ὁ ὁποῖος συνεχίζει καί τώρα νά ἀπειλῆ, φοβούμενος τάς ἀντιδράσεις κατά τήν ἐπίσκεψιν τοῦ Πάπα εἰς τήν νῆσον. Καί γράφει μεταξύ τῶν ἄλλων: *«Ἐκεῖνες οἱ ἀντιδράσεις τοῦ Ἰουνίου, ἔτρωσαν τόν ἐγωϊσμόν του καί ἐξετράπη σέ ὕβρεις καί ἀπειλές κατά τῶν ἀντιπαπικῶν διαδηλωτῶν. Καί τώρα τίς φωνές διαμαρτυριῶν τῶν πιστῶν ὀνομάζει "παραφωνίες". Τόν ζῆλον τους χαρακτηρίζει ὡς "ζῆλον οὐ κατ' ἐπίγνωσιν". Τούς κατηγορεῖ ὅτι δέν ἀκούουν, εἶναι ἰσχυρογνώμονες, "ἀδιόρθωτοι" κ.ἄ. Δέν εἶναι ἔτσι, Μακαριώτατε! Οἱ φωνές τῶν ἀντιπαπικῶν δέν εἶναι "παραφωνίες", ἀλλά συμφωνίες μέ τή Γραφή, τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί τούς Ἱερούς Κανόνες. Οἱ φωνές τῶν Οἰκουμενιστῶν, στούς ὁποίους συγκαταλέγεσθε, αὐτές εἶναι παραφωνίες. "Ἀδιόρθωτοι" ἐπίσης δέν εἶναι οἱ Ὀρθόδοξοι ἀγωνισταί, οἱ ὁποῖοι φρονοῦν τά ὀρθά ὡς πρός τήν Πίστι, ἀλλ' ἀδιόρθωτοι εἶναι οἱ Οἰκουμενισταί καί σεῖς, πού ἔχετε ἀβρές σχέσεις μέ τούς αἱρετικούς, καί μάλιστα τόν Πάπα, τόν ἀδιόρθωτον τῶν ἀδιορθώτων, μέ τίς ὑπερφίαλες καί ἐωσφορικές ἀξιώσεις του»*.

Κανείς δέν ἐφαντάζετο ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου θά ἐπεδείκνυε τοιαύτην ἀντιεκκλησιαστικήν συμπεριφοράν πρός κληρικούς καί λαϊκούς.

Τουλάχιστον, θά ἀναγνωρίση τά σφάλματά του;

Πότε ὁ Πάπας ὑπεστήριξε τὸν Ἑλληνισμόν;

ΕΠΕΙΔΗ τό θέμα τῆς ἐπισκέψε-

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΣΤΙΣ 11 ΙΟΥΝΙΟΥ ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου Βαρθολομαίου, ἑνὸς ἐκ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων.

Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχουν πολλὲς πληροφορίες γιὰ τὴ ζωή του. Γνωρίζουμε ὡστόσο ὅτι κήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον στοὺς Ἰνδούς. Ἀργότερα στὴν Οὐρβανούπολη συνελήφθη ἀπὸ τοὺς ἄπιστους, οἱ ὁποῖοι τὸν σταύρωσαν, μιμούμενοι τὴ Σταύρωση τοῦ Χριστοῦ. Τὸ παράδειγμά του πρέπει νὰ φωτίζει καὶ τοὺς σύγχρονους κληρικούς, οἱ ὁποῖοι πολὺ δύσκολα δέχονται τὸν ἔμπονο ἀγώνα τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀρέσκονται στὸ νὰ τὰ ἔχουν μὲ ὅλους καλά, ἀποφεύγοντας τὸν ἔλεγχο τῶν διεφθαρμένων καὶ ἀπίστων.

Ἀξιοπρόσεκτοι εἶναι οἱ στίχοι εἰς τὸν Βαρθολομαῖον:

***«Καὶ σὸς μαθητής, Χριστέ, Βαρδολομαῖος, μιμούμενός Σε, σταυρικὸν φέρει πάθος»*.**

Πρωτ. Δ.Δ.Τ.

ΤΟ ΤΖΑΜΙ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΘΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΗΣΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Θετικὰ καὶ μάλιστα δημόσια, ἀπήντησε ὁ κ. Γ. Παπανδρέου στὸ αἴτημα τοῦ Τούρκου πρωθυπουργοῦ Ταγὶπ Ἐρντογάν, γιὰ τὴν ἀνακαίνιση καὶ ἀνάδειξη τοῦ «Φετιγιὲ Τζαμὶ» στὴν Ἀθήνα. Ἦταν σαφῶς ἡ ἔνδειξη καλῆς βούλησης τῆς Ἑλληνικῆς Κυβέρνησης γιὰ τὴν ἀναγνώριση τῆς Οἰκουμενικότητας τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, τῆς κατάρρευσης ἑκατοντάδων Βυζαντινῶν μνημείων στὴν Μ.Ἀσία, Καππαδοκία, Ἴμβρο, Τένεδο καὶ Κωνσταντινούπολη καθὼς καὶ στὴν μετατροπὴ σὲ bar ἱερῶν ναῶν στὰ κατεχόμενα τῆς Κύπρου. Ὅσον ἀφορᾶ στὴν καλὴ βούληση τοῦ Τ. Ἐρντογάν, στὶς σχέσεις του μὲ τὴν Ἑλλάδα, αὐτὸ τὸ πιστοποιεῖ καθημερινὰ ἡ εἰσβολὴ δεκάδων τουρκικῶν ἀεροσκαφῶν στὸ Αἰγαῖο καὶ ἡ «ἀβλαβὴς διέλευση» φρεγατῶν του, λίγο ἔξω ἀπὸ τὸ Σούνιο.

Δὲν ὑπάρχει ὅμως, μόνον αὐτὴ ἡ διάσταση στὴν ἐπαίσχυντη πράξη ἀποκατάστασης τοῦ «Φετιγιὲ Τζαμί». Αὐτό, διότι πίσω ἀπὸ τὶς ἐπικοινωνιακὲς πολιτικὲς κινήσεις τῆς Κυβέρνησης κρύβεται ἡ παραχάραξη, ἂν ὄχι διαγραφὴ τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας. Τὸ «Φετιγιὲ Τζαμὶ» εἶναι μνημεῖο φρίκης, σκλαβιᾶς καὶ τυραννίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς τουρκοκρατίας. Χτίστηκε πρὸς τιμὴ τοῦ Μωάμεθ Β' τοῦ Πορθητῆ, ὁ ὁποῖος μπῆκε θριαμβευτικὰ στὴν πόλη τῶν Ἀθηνῶν τὸ 1458[1]. Εἶχε προηγηθεῖ ἡ κατάληψη τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν τὸ 1456. Ὡστόσο, τὸ κάστρο τῆς Ἀκρόπολης ἀντιστάθηκε γιὰ δύο ἀκόμη χρόνια. Μὲ τὴν εἴσοδο τοῦ Μωάμεθ τοῦ Β' στὴν Ἀθήνα ξεκίνησε ἡ φοβερὴ περίοδος τῆς Τουρκοκρατίας, τῆς σκλαβιᾶς, τῆς φρίκης, τοῦ παιδομαζώματος.

Ὁ ξεσηκωμὸς τῶν Ἑλλήνων τὸ 1821 σήμανε καὶ τὸ τέλος τῆς «δόξας» τοῦ «Φετιγιὲ Τζαμί». Οἱ Ρωμιοὶ προτάσσοντας τὸ ἐλευθερία ἢ θάνατος, ὡσὰν λιοντάρια ἔπεσαν στὴ μάχη γιὰ νὰ φέρουν τὴν ἄνοιξη τῆς λευτεριᾶς παλεύοντας ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος. Ἦταν τότε, ποὺ ὁ μιναρὲς τοῦ «Φετιγιὲ Τζαμὶ» γκρεμίστηκε.

Ἡ μοῖρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι ὅμως τραγική. Τὴν συνοδεύει ὁ πόνος, τὴν γράφει τὸ αἷμα καὶ τὴν στιγματίζει ἡ προδοσία, ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν. Ἡ ἀποκατάσταση τοῦ μνημείου τῆς Ἅλωσης τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς φρίκης ἀποτέλεσε σκοπὸ καὶ ὅραμα κάποιων. Ἡ σημειολογία τραγική! Εἶναι αὐτὸ τελικά, ποὺ θέλουν νὰ ἀφήσουν ὡς ἀποτύπωμα στὴν ἱστορία κατὰ τὸ πέρασμά τους, ἤτοι τὴν νέα σκλαβιά, τὴν φρίκη, τὸ νέο τρανὸ χτύπημα -θαρροῦν- στὸν Ἑλληνισμὸ καὶ τὴν Ὀρθοδοξία. Μάταια ὅμως. Δὲν ἐννόησαν ἀκόμη τί σημαίνει Ρωμιοσύνη.

1. Ἱστορικές πληροφορίες ἀντλήθηκαν ἀπό τήν ἱστοσελίδα «noiazomai.net»

α.κ.

«ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝ...»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

τὰς διεσπαρμένας ἐδνότητας τῆς ἀχανοῦς αὐτῆς περιοχῆς εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἀπέδωσε πλουσίους καρποὺς διὰ τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησιν, τὴν ἐθνικὴν συνοχὴν καὶ τὴν διεθνῆ ἀκτινοβολίαν τοῦ εὐλαβοῦς ρωσσικοῦ λαοῦ. Τὴν μεταμόρφωσιν αὐτὴν τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ ἐγκωμιάζει μετ' εὐλόγου θαυμασμοῦ ὁ Μητροπολίτης Ρωσσίας Ἰλαρίων εἰς Ὁμιλίαν αὐτοῦ *"Περὶ νόμου καὶ χάριτος"* ἐξήκοντα περίπου ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀποστολικοῦ ἔργου τῆς βυζαντινῆς ἱεραποστολῆς: *"Τὸ σκότος τῆς δαιμονικῆς λατρείας ἠφανίσθη καὶ ὁ ἥλιος τοῦ Εὐαγγελίου ἔλαμψεν ὑπεράνω τῆς γῆς ἡμῶν. Τὰ ἱερὰ τῶν εἰδώλων κατεστράφησαν καὶ οἱ ναοὶ ἀνηγέρθησαν. Τὰ εἴδωλα